

Film Distribution Artcam uvádí

P O K L A D

Režie: Corneliu Porumboiu / Premiéra: 4. února 2016

Komorní komedie s jemně sarkastickým humorem a velmi překvapivým koncem. Jejím hrdinou je třiatřicetiletý Costi, obyčejný otec průměrné rodiny, který se občas rád cítí jako Robin Hood. Když mu soused svěří tajemství o pokladu ukrytém kdesi na zahradě jeho prarodičů, chvíli váhá, ale pak se rozhodne jít do toho. Chce přece být opravdovým hrdinou! Má to jen malý háček – dva nemajetní kumpáni si nejdřív musí půjčit drahý detektor kovů, a ani pak není zaručeno, že poklad opravdu najdou. A co teprve když se vyskytnou neočekávané komplikace v podobě zvědavých sousedů...

Režisér Corneliu Porumboiu má právem pověst "vtipálka rumunské nové vlny". Postupně gradující dialogy, opatrná práce s načasováním a autentické hereckými projevy v jeho filmech filmů nesou bez nadsázky odkaz tvůrčí skupiny Forman-Passer-Papoušek ze šedesátých let.

Ocenění:

Snímek byl uveden v sekci Un Certain Regard na festivalu v Cannes 2015, kde získal cenu Prix un certain talent. Českému publiku byl v předpremiéře představen na MFF Karlovy Vary.

Originální název: Comoara / **Režie:** Corneliu Porumboiu / **Scénář:** Corneliu Porumboiu / **Kamera:**

Tudor Mircea / **Hrají:** Cuzin Toma, Adrian Purcurescu, Corneliu Cozmei, Cristina Toma / **Střih:** Roxana Szel /

Výtvarník: Arantxa Etcheverria / **Země:** Francie, Rumunsko / **Rok výroby:** 2015 / **Stopáž:** 89 min. / **Přístupnost:** přístupný / **Česká premiéra:** 4. 2. 2016

Více info o filmu: <http://artcam.cz/poklad/>

Ohlasy:

„*Poklad* (r. Corneliu Porumboiu): „*Feel good movie*“ festivalu a důkaz, že rumunská nová vlna rozhodně není mrtvá. Jednoduchý příběh o hledání domnělého pokladu na zahradě restituovaného domu obsahuje jemné vtípky i satirické šlehy na adresu stavu společnosti a končí naprosto euforicky – snad chce Porumboiu dokázat, že v Rumunsku se netočí jen samá deprese.“ **Jan Gregor, Aktuálně.cz**

“Příklad „malého-velkého“ filmu, kdy jednoduchá zápletka stojí v základech téměř existenciálního filosofického traktátu, protože je zpracována s jasnou režisérskou vizí. *Life is Life* a *Porumboiu* o tom v post-totalitní východoevropské realitě ví své.“ **Jindřiška Bláhová, Respekt**

Americký filmový deník *Hollywood Reporter* u příležitosti uvedení snímku *POKLAD* napsal, že jím režisér Corneliu Porumboiu definitivně potvrdil svou roli “vtipálka rumunské nové vlny”. *Poklad* je komorní komedií s jemně sarkastickým humorem a překvapivým koncem. Jeho jednoduchá stavba, založená na pozorně připravených, postupně gradujících dialozích, opatrné práci s načasováním a autentickými hereckými projevy nese beze vší nadsázky odkaz tvůrčí skupiny *Forman-Passer-Papoušek* ze šedesátých let.

Synopse:

Costi vede klidný život. Večer čte rád před spaním pohádky svému šestiletému synovi. Jejich nejoblíbenější je *Robin Hood*. Costi vidí sám sebe jako hrdinu, který napravuje křivdy a brání utlačované.

Jednou večer ho neočekávaně navštíví soused a podělí se s ním o tajemství: na zahradě jeho prarodičů je ukrytý poklad. Ví to naprosto jistě. Jestli si Costi půjčí detektor kovů, který jim pomůže poklad najít, dá mu polovinu z toho, co najdou. Costi je nejdříve skeptický, ale pak neodolá. Jde do toho. Dva komplicové mají jeden víkend na to, aby našli svou kořist. Costiho neodradí žádná překážka, která se jim postaví do cesty. Pro svou ženu a svého syna je skutečným hrdinou, kterého nikdo a nic nezastaví...

Corneliu Porumboiu (1975, Vaslui, Rumunsko) je jedním z nejznámějších rumunských režisérů své doby. Jeho debut *12:08 na východ od Bukurešti* (2006) mu vynesl v Cannes Zlatou kameru (2006) a ceny po světě sklizení téměř všechny jeho další filmy.

Absolvoval Dramatickou a filmovou univerzitu v Bukurešti (2003). Jeho krátké filmy *Pe aripile vinului* (2002) a *Calatorie la oras* (*Cesta do města*, 2003) a středometrážní snímek *Visul lui Liviu* (*Liviův sen*, 2003), pojednávající o zákazu potratů za Ceaușeska na pozadí příběhu o mladíkovi, jeho tužbách a pravdě, mu vynesly několik mezinárodních ocenění včetně Ceny Cinéfondation v Cannes 2004.

Snímek *12:08 na východ od Bukurešti* (*A fost sau n-a fost?*, 2006), jeho celovečerní debut, který získal na canneském festivalu Zlatou kameru, byl uveden v soutěži *Na východ od Západu* na MFF KV 2006.

V Cannes uspěl rovněž s dalšími dvěma snímky: *Policejní, adj.* (*Politiștii, adjektiv*, 2009 – Cena poroty sekce *Un Certain Regard*) a *Poklad* (*Camoara*, 2015 – Cena pro talent v soutěži *Un Certain Regard*). Porumboiu je také autorem dokumentu *Druhý valčík* (*Dinamo : Steaua 1988*).

Rozhovor s režisérem:

Jaká cesta vedla k realizaci tohoto filmu?

Původně jsem chtěl natočit dokument o svém kamarádovi, režisérovi Adrianu Purcarescovi, který nikdy nedokončil film, který začal točit před deseti lety, protože na něj neměl dostatek prostředků. Natočil jsem s ním rozhovor, ve kterém mi vyprávěl o chybějících scénách ve filmu. Napadlo mě, že bychom společně mohli ten nedodělaný film dokončit, ale s výsledkem jsem nebyl spokojený. Mohl ho dokončit sám. Měl jsem o tom projektu jiné představy. Pak jsem si vybral jiný příběh, který mi Adrian vyprávěl, jednu místní legendu.

Legendu o zakopaném pokladu?

Říká se, že před tím, než se v Rumunsku začalo znárodňovat, zakopal Adrianův pradědeček celé své jmění na svém pozemku. První, co mě napadlo, bylo, že by to byl dobrý materiál, který by obohatil můj dokument. Takže jsme se s Adrianem a s filmovým štábem a specialistou na detekci kovů vypravili na místo. Na pradědečkově zahradě jsme začali s průzkumem za pomoci dvou detektorů kovů, z nichž jeden pracoval za použití zvuku a druhý na základě 3D snímání. Když jsem tak během našeho hledání poslouchal svého přítele, došlo mi, že nehledáme jen poklad. Byly jsme na výpravě za „mementy“ životů lidí, kteří byli jeho rodinou. Ale přes všechno naše úsilí jsme nenašli žádné stopy toho slavného pokladu. Rozhodl jsem se, že z našeho nepovedeného dobrodružství udělám hraný film, abych se svým způsobem pomstil za náš neúspěch a abych z něj udělal frašku, což byl jediný způsob, jak ho učinit snesitelným!

Jak velká část filmu je tedy dokument?

Když jsem stříhal ten původní film, okouzila mě zahrada a dům, ve kterém jsme hledali ten poklad. Naše situace dala vzniknout různým otázkám: jaká je naše přítomnost? Jak ji prožíváme? Jaký je náš vztah k historii? Během 2. světové války dům obsadili dva němečtí důstojníci. Potom ho v roce 1947 znárodnili komunisti. Pradědeček, dědeček, babička a matka mého přítele byli všichni deportováni do Caracalu na jihu Rumunska. O čtyři roky později se do své vesnice vrátili, ale nikdy už ve svém domě nebydleli. Postavili si jiný.

Z toho prvního domu se pak stala lékárna, potom stáje a pak školka, která tam byla až do revoluce. Po roce 1989 v něm pak otevřeli striptýzový klub. V roce 1997, po letech soudních tahanic, rodina mého přítele konečně dostala dům zpět. Po předchozích „nájemnicích“ zůstala v domě spoušť. Rád pracuju na tomhle typu pohřbených příběhů, které film může pomoci odhalit. Natáčím v přítomnosti. Na povrchu přistupujeme ke světu, jaký je, ale pod povrchem zůstává skryto několik překvapivých rovin, které fungují jako skvělý základ pro hraný film.

TISKOVÝ SERVIS:

Hedvika Petrželková,

Film Distribution ARTCAM, tel. +420 776 167 567, email: hedvika.petrzelkova@artcam.cz

www.artcam.cz